

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Z. L.**, bytom B., proti odporcovi **J. L.**, bytom B., zastúpenému JUDr. **L. H.**, advokátom v B., **o určenie bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 26 C 80/2007, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. októbra 2010 sp.zn. 2 Co 159/09, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 14. mája 2009 č.k. 26 C 80/2007-92 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese B., zapísanej na LV č. X. vedenom na K., a to stavba postavená na pozemku parc. č. X., súp. č. X., druh stavby rodinný dom, garáž bez súpisného čísla postavená na pozemku parc. č. X., druh stavby samostatne stojaca garáž, parc. č. X. o výmere X. m², druh pozemku záhrada, pozemku parc. č. X. o výmere X. m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a pozemku parc. č. X. o výmere X. m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, alternatívne určenia, že účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi týchto nehnuteľností vo výške X. z celku. Odporcovi priznal náhradu trov konania 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. V odôvodnení rozsudku uviedol, že manželstvo účastníkov, uzavreté dňa X. doposiaľ trvá. V priebehu konania odporca podal na Okresnom súde Bratislava I návrh na rozvod manželstva. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov doposiaľ nebolo zrušené, ani zúžené. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 16.10.2006 sp.zn. 14 C 97/99 rozhodol o zrušení a vypořiadaní podielového spoluvlastníctva A. L. a J. L.

(odporcu) k predmetným nehnuteľnostiam tak, že spoluvlastnícky podiel A. L. predstavujúci X. týchto nehnuteľností prikázal do výlučného vlastníctva J. L., ktorému bola zároveň uložená povinnosť zaplatiť A. L. titulom vyrovnania spoluvlastníckeho podielu sumu 3 975 000,-- Sk do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Z LV č. X. kat. úz. B. vyplýva, že ako výlučný vlastník predmetných nehnuteľností je zapísaný J. L., Vychádzajúc z uvedených skutočností prvostupňový súd uzavrel, že návrh navrhovateľky nie je opodstatnený, nakoľko nerieši celý obsah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi. Požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či sú predmetné nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Keďže manželstvo účastníkov doposiaľ rozvedené nebolo, bol podaný návrh na rozvod manželstva, nároky, ktoré si navrhovateľka uplatňuje v tomto konaní, si môže uplatniť v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rozhodnutie o návrhu navrhovateľky neodstraňuje spornosť v právnych vzťahoch medzi účastníkmi, nakoľko samotné rozhodnutie by nebolo konečné a v prípade konania o vyporiadanie BSM by v rámci rozhodovania o vyporiadaní BSM súd opätovne musel posudzovať aj predmetné nehnuteľnosti, či tvorili predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V danom prípade tak nie je splnená podmienka žalovateľnosti, čo je dôvodom na zamietnutie návrhu bez potreby bližšieho zaoberania sa meritom veci. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 80 písm.c/ O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 6. októbra 2010 sp.zn. 2 Co 159/09 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 62,70 € do rúk JUDr. L. H. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti dodal, že navrhovateľkou uplatnený žalobný návrh nespĺňa podmienku vyžadovanú ustanovením § 80 písm.c/ O.s.p., t.j. neplnil preventívnu funkciu, keďže v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.) právny záujem navrhovateľky na požadovanom určení neexistoval, pretože o spornej nehnuteľnosti bolo medzičasom rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I rozsudkom z 28.6.2006 pod č.k. 14 C 97/99-200 v spojení s opravným uznesením zo 16.10.2006 č.k. 14 C 97/99-209, na základe čoho odporca ako bezpodielový spoluvlastník predmetných

nehnutelností nadobudol spoluvlastnícky podiel od svojho brata (A. L.) v podiele X. k spornej nehnuteľnosti. Preto, ak už právo navrhovateľky bolo porušené, prevencia tak stráca akýkoľvek zmysel a navrhovateľka už nemôže mať žiadny právny záujem na určení daného práva alebo právneho vzťahu. Na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie o rozvod manželstva účastníkov, ktoré ešte nie je právoplatne skončené. Preto nároky, ktoré si navrhovateľka uplatňuje v tomto konaní si môže následne uplatniť v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ako to správne konštatoval aj prvostupňový súd), keďže jej cieľom je nepochybne dosiahnuť zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré vlastní a spravuje odporca. Navrhovateľka ani v odvolacom konaní neprodukovala žiadne také dôkazy, ktoré by mohli zvrátiť výsledky vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci. Pokiaľ v odvolaní poukazovala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, ide o rozhodnutia cudzieho štátu, ktoré nie sú právne záväzné pre rozhodovanie súdov v Slovenskej republike, resp. išlo o rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, tieto sú záväzné pre súd len v danej konkrétnej veci. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Žiadala tak napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania dovolateľka odvodzovala z § 238 ods. 2 O.s.p. a odôvodnila ho tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), a to v rozhodujúcej otázke existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Zdôraznila, že má naliehavý právny záujem na určení, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou spornej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X., pretože tento je daný vždy, pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že odporca je zapísaný v katastri nehnuteľností nesprávne a nezákonne ako jej výlučný vlastník, a len určenie súdnym rozhodnutím, že sporná nehnuteľnosť je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov: navrhovateľky a odporcu môže byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v KN. Naliehavý právny záujem je daný v tomto prípade, pretože je tu daný aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorý je ohrozením navrhovateľkinho právneho postavenia a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť, pričom nie je dôležité ako táto neistota vznikla. Vyslovila názor, podľa ktorého závery odvolacieho súdu sú v rozpore s obsahovou náplňou naliehavého právneho záujmu, vychádzajú z neúplných skutkových zistení, v dôsledku čoho sa odchýlil od ústavného právneho názoru Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky (i Najvyššieho súdu Českej republiky) vysloveného v rozhodnutiach, na ktoré dovolateľka v konaní poukazovala. V nadväznosti na skutkové okolnosti, opisu ktorých v dovolaní navrhovateľka venovala značnú časť, dala do pozornosti, že v dôsledku nesprávneho zápisu na KN v B. na LV č. X. o výlučnom vlastníctve spornej nehnuteľnosti odporcom, dochádza následne i v jednotlivých prebiehajúcich súdnych konaniach (prebiehajúcich z dôvodu domáceho násillia) k mylnému výkladu súdmi o výlučnom vlastníctve odporcu.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), prejednal dovolanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmajúc najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom sám prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4) je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť. Na tomto závere dovolacieho súdu nič nemení ani názor navrhovateľky v dovolaní, podľa ktorého, cit. : “Dovolanie je prípustné aj v zmysle §-u 238 ods. 2 O.s.p., kedy je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od ústavného právneho názoru NS SR (NS ČR), vysloveného v súdnom rozhodnutí, ktoré som citovala opakovane a zakladala do tohto predmetného spisu...“. Prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu je daná podľa § 238 ods. 2 O.s.p. totiž iba vtedy, ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, ktorý v danej veci vyslovil (§ 243d ods. 1 O.s.p.). Inak povedané, ak v danom prípade rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo iné rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Dovolateľka však v kvalifikovane podanom dovolaní žiadnu z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietala, a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach

Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal inú možnosť, než dovolanie navrhovateľky ako neprípustné odmietnuť (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

Úspešnému odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal s tým, že v tomto konaní mu žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová